

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ วัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เป็นวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 -6 ในภาคปลายปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตวัฒนา จำนวน 200 คน และวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 ในภาคปลายปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตดุสิต จำนวน 200 คน และเขตวัฒนา จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 500 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) สุ่มห้องเรียนระดับชั้นละ 1-2 ห้องเรียน ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นของโรงเรียน หลังจากตรวจสอบแบบสอบถามพบว่ามียุทธศาสตร์กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนจำนวน 377 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่ละเว้นเพศสัมพันธ์จำนวน 242 คน และกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์จำนวน 135 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษาของนักเรียน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ, สถานภาพสมรสของบิดามารดา, สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว, ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน, แหล่งความรู้เรื่องเพศ, การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรตาม คือ สถานะทางเพศสัมพันธ์
3. การวิเคราะห์เพิ่มเติม คือ เหตุผลของการยินยอมมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ส่วนที่ 2 แบบวัดและแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น

1. แบบวัดความรู้เรื่องเพศ

เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากแนวคิดเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศาสตร์ศึกษาตามอายุของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนิกร ดุสิตสิน และคณะ (2545) โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. พื้นฐานทางชีววิทยา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และการตั้งครรภ์, การรู้จักป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์, การคุมกำเนิดและวิธีการใช้ที่ถูกต้อง
2. พฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ, ความเบี่ยงเบนทางเพศ, การยอมรับบุคคลอื่นที่มีทางเลือกทางเพศที่แตกต่างกัน
3. ปัญหาทางเพศ ได้แก่ สุขภาพทางเพศ, โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์, และการทำแท้ง

จากแนวคิดเรื่องเพศศาสตร์ศึกษาตามอายุของผู้เรียนข้างต้น ผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นแบบวัดความรู้เรื่องเพศจำนวน 22 ข้อ ลักษณะข้อคำถามที่ใช้ในการวัดเป็นไปตามแนวคิดของ Bloom (Bloom, 1956 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2545) ในการวัด Cognitive Domain 6 ระดับ แต่เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ และความเข้าใจในเนื้อหาของเพศศาสตร์ศึกษาตามอายุของผู้เรียนหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงออกแบบแบบวัดความรู้เรื่องเพศในการวัด Cognitive Domain เพียง 2 ระดับ ได้แก่ ด้านความรู้ (knowledge) จำนวน 13 ข้อ และความเข้าใจ (comprehension) จำนวน 9 ข้อ ซึ่งแบบวัดนี้เป็นแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก (Multiple choices) มี 4 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด

ไม่ได้คะแนน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้เรื่องเพศไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) แล้วจึงพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นไม่ตรงกันให้เป็นไปตามความตรงของเนื้อหาที่ตั้งไว้ จากนั้นนำแบบวัดความรู้เรื่องเพศไปให้นักเรียนวัยรุ่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ทดลองทำเพื่อประเมินเวลาที่ใช้ในการทำ และพูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจในสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบวัด แล้วจึงนำมาปรับแก้สำนวนภาษาใหม่อีกครั้งในข้อที่นักเรียนวัยรุ่นไม่เข้าใจ ก่อนนำแบบวัดความรู้เรื่องเพศไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยการทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน จากนั้นหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (Test and retest) โดยการเก็บข้อมูลครั้งแรก นำผลที่ได้มาบันทึกเก็บไว้ หลังจากนั้นเว้นระยะเวลา 3 สัปดาห์ จึงนำแบบวัดความรู้เรื่องเพศชุดเดิมไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเดิม แล้วนำผลที่ได้ทั้ง 2 ครั้งมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้เท่ากับ 0.65

ตัวอย่างข้อคำถาม

1. การปฏิสนธิ คือ อะไร

- 1. การที่อสุจิเข้าไปผสมกับไข่
- 2. การที่อสุจิเข้าไปฝังตัวในมดลูก
- 3. การที่ไข่เริ่มแบ่งตัวเพื่อสร้างทารก
- 4. การที่ไข่เริ่มแบ่งตัวเพื่อรอการผสม

2. การคุมกำเนิด คืออะไร

- 1. การคุมไม่ให้เด็กเกิด
- 2. การขัดขวางการร่วมเพศ
- 3. การป้องกันไม่ให้อสุจิของชายผสมกับไข่ของผู้หญิง
- 4. การป้องกันไม่ให้เกิดความต้องการทางเพศ

2. แบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติและเจตคติของนิกร ดุสิตสินและคณะ (2545) และสุชา จันทร์เอม (2540) และส่วนหนึ่งมาจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของจุฬารัตน์ ห่าวหาญ (2539), ศรีพัทรา จาริยวงศ์ (2539), ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) และสุวรรณนา หงษ์ศรีสุวรรณ (2544) ที่ต่างก็มีเรื่องของเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งจากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นท่าที ซึ่งแสดงจากความเชื่อประกอบกับความ รู้สึก ซึ่งได้รับจากประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยังมีเรื่องของวัฒนธรรม ค่านิยม หรือ มาตรฐานของกลุ่มหรือสังคมที่บุคคลนั้นร่วมใช้ชีวิตอยู่ ที่เป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้ที่เป็นไปในเชิงเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

จากแนวคิดเรื่องเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานข้างต้น ผู้วิจัยนำมา พัฒนาเป็นแบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจำนวน 7 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็น ความคิดเห็นเชิงบวก และเชิงลบต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมาตรวัดเป็นแบบ Likert's scale มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัด เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรง ภาวะสันนิษฐาน แล้วจึงพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นไม่ตรงกันให้เป็นไปตามความตรงภาวะสันนิษฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสมควรให้มีการ เพิ่มข้อคำถามในประเด็นของจำนวนข้อความที่เป็นความคิดเห็นในเชิงลบควรเท่ากับข้อความที่เป็น ความคิดเห็นเชิงบวก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเพิ่มข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ รวมข้อคำถามเป็นจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงบวกจำนวน 5 ข้อ และข้อความในเชิงลบจำนวน 5 ข้อ จากนั้นนำแบบวัด เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไปให้นักเรียนวัยรุ่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ทดลองทำเพื่อประเมินเวลาที่ใช้ในการทำ และพูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจในสำนวน ภาษาที่ใช้ในแบบวัด แล้วจึงนำมาปรับแก้สำนวนภาษาใหม่อีกครั้งในข้อที่นักเรียนวัยรุ่นไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนำแบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยการทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แล้วจึงนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.76

ตัวอย่างข้อคำถาม

ท่านคิดว่า	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นการยืนยัน ความรักที่มีต่อกัน					
เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการลดคุณค่าของ กุลสตรี					

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัว

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากการทบทวนแนวคิดในเรื่องของการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีประสิทธิภาพของอุมพร ตรังคสมบัติ (2544) และแนวคิดในเรื่องลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นของก้อ สวัสดิ์พานิชย์ (2519) และส่วนหนึ่งได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ธิรพงษ์ ธิรมนัส (2537), ศรีพัทรา จารียวงศ์ (2539) และกุหลาบ รัตนสังธรรม และคณะ (ม.ป.ป.) ที่ต่างก็มีเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งจากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าสัมพันธภาพภายในครอบครัว เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างตัววัยรุ่นหญิงกับสมาชิกในครอบครัว ที่ประกอบด้วย

1. ความผูกพันและการสนับสนุนของบุคคลในครอบครัว ได้แก่ การมีเวลาร่วมกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวตามสมควร, การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และการว่ากล่าวตักเตือนเมื่อประพฤติตัวไม่เหมาะสม
2. การสื่อสารภายในครอบครัว เป็นการประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารภายในครอบครัว ประกอบด้วย 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ เนื้อหา การสื่อสารที่ตื้นตื้นต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือหรือจับใจความไม่ได้ และมีจุดมุ่งหมายปลายทาง โดยเนื้อหาที่สื่อจะต้องตรงไปสู่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช่อ้อมค้อมผ่านผู้อื่น
3. ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบปล่อยตามใจ, ความสัมพันธ์แบบผู้ปกครองใช้อำนาจบังคับ, ความสัมพันธ์แบบใช้เหตุผล

จากแนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวจำนวน 15 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นข้อความทั้งด้านบวก และด้านลบ มาตราวัดเป็นแบบ Likert's scale มี 5 ระดับ คือ บ่อยที่สุด บ่อย ไม่แน่ใจ เป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก ในข้อที่ตรงกับลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างตัววัยรุ่นหญิงกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงภาวะสันนิษฐาน แล้วจึงพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นไม่ตรงกันให้เป็นไปตามความตรงภาวะสันนิษฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสมควรให้มีการลดข้อคำถามในประเด็นที่มีความซ้ำซ้อนกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงลดข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ เหลือข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวไปให้นักเรียนวัยรุ่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ทดลองทำเพื่อประเมินเวลาที่ใช้ในการทำ และพูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจในสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาปรับแก้สำนวนภาษาใหม่อีกครั้งในข้อที่นักเรียนวัยรุ่นไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัวที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยการทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แล้วจึงนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.75

ตัวอย่างข้อคำถาม

ข้อความ	บ่อยที่สุด	บ่อย	ไม่แน่ใจ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย
โดยทั่ว ๆ ไปครอบครัวของท่านต่างคนต่างอยู่					
ทุกคนในครอบครัวเข้ากันได้เป็นอย่างดี					

4. แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของบุคคลในครอบครัว

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง ตามแนวคิดของ Jaccard (1990) ซึ่งมีแนวคิดว่าการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับบุตรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในด้านปัจจัยของครอบครัว ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และเป็นกระบวนการที่ครอบคลุม 5 มิติ ได้แก่ ขอบเขตของการสื่อสาร หมายถึง ลักษณะการพูดคุยระหว่างผู้ปกครองกับบุตรในเรื่องเพศได้ในทุก ๆ เรื่อง และหลายแง่มุม, ลักษณะท่าทางของการสื่อสาร หมายถึงการแสดงออกในระหว่างการพูดคุยในเรื่องเพศ เช่น อาย บ่ายเบี่ยง เป็นต้น, เนื้อหาของเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จำเป็นต่อวัยรุ่น, ระยะเวลาที่มีให้เพียงพอต่อการพูดคุยเรื่องเพศ และบรรยากาศสถานที่ที่เหมาะสมขณะที่มีการพูดคุยเรื่องเพศ

จากแนวคิดเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับบุตรข้างต้น ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของบุคคลในครอบครัวจำนวน 20 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นข้อความทั้งด้านบวก และด้านลบ มาตราวัดเป็นแบบ Likert's scale มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก ในข้อที่ตรงตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับการพูดคุยระหว่างตัววัยรุ่นหญิงกับบิดาและมารดาในเรื่องเพศมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของบุคคลในครอบครัวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงภาวะสันนิษฐาน แล้วจึงพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นไม่ตรงกันให้เป็นไปตามความตรงภาวะสันนิษฐานที่ตั้งไว้ จากนั้นนำแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของบุคคลในครอบครัวไปให้นักเรียนวัยรุ่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ทดลองทำเพื่อประเมินเวลาที่ใช้ในการทำ และพูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจในสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาปรับแก้สำนวนภาษาใหม่อีกครั้งในข้อที่นักเรียนวัยรุ่นไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของบุคคลในครอบครัวที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาความเที่ยง (Reliability) โดยการทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แล้วจึงนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.79

ตัวอย่างข้อคำถาม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ท่านปรึกษาเรื่องเพศกับผู้ปกครองได้ด้วยความสะดวกสบายใจ					
ผู้ปกครองของท่านแสดงความอายที่ถูกท่านถามเรื่องเพศ					

วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology)

ผู้วิจัยมอบหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตในการเก็บข้อมูลให้กับอาจารย์ของโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 500 ฉบับ เพื่อแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับปวช. 2 โรงเรียน จำนวน 200 ฉบับ และ 100 ฉบับ ตามลำดับ และโรงเรียนระดับมัธยมปลาย 1 โรงเรียน จำนวน 200 ฉบับ โดยลดความกังวลในการตอบแบบสอบถามที่เป็นเรื่องเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยให้วิทยุรุ่นหญิงเก็บแบบสอบถามใส่ซองปิดผนึกด้วยหลังจากตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูล เป็นช่วงที่อยู่ในเดือนสุดท้ายก่อนการสอบปลายภาค บางห้องเรียนไม่มีการเรียนการสอน ทางโรงเรียนจึงไม่สามารถรวบรวมนักเรียนได้ อีกทั้งเป็นความประสงค์ของทางโรงเรียนที่ไม่ต้องการให้เกิดการรบกวนเวลาเตรียมตัวสอบของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมอบหมายแบบสอบถามให้แก่อาจารย์ของโรงเรียนซึ่งได้รับการอธิบายรายละเอียดของแบบสอบถามจากผู้วิจัย เป็นผู้แจกให้นักเรียนตอบในเวลาที่เหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์เพื่อขอรับแบบสอบถามคืนใน 1 สัปดาห์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ของโรงเรียนเป็นอย่างดีในการติดตามแบบสอบถาม ทำให้เก็บแบบสอบถามคืนได้ทั้งหมด หลังจากนั้นคัดแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis)

หลังจากรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 500 ฉบับ พบว่ามีแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 377 ฉบับ แบ่งเป็นกลุ่มที่ละเว้นเพศสัมพันธ์จำนวน 242 ฉบับ และกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์จำนวน 135 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษา คือ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลาย และสร้างสมการพยากรณ์โอกาสเกิดการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ด้วยวิธี Forward stepwise เพื่อคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการถดถอยโลจิสติก